

κουδουνίστρα

κουδουνίστρα, η, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. κουδουνίζω + κατάλ. -τρα], η κουδουνίστρα· ο θηλυπρεπής, ο πούστης, που δεν κρύβει την ιδιότητά του: «έτσι όπως περπατάει, κάνει μπαμ από χίλια μέτρα μακριά πως είναι κουδουνίστρα». Από την παρομοίωση του πούστη που περπατάει και κουνιέται προκλητικά με το κούνημα της κουδουνίστρας μπροστά στο πρόσωπο του μωρού·

- *πάρε την κουδουνίστρα σου και στο πάρκο σου*, (ειρωνικά στη νεοαργκό) ξεκουμπίσου, φεύγα, άφησέ με στην ησυχία μου: «αυτή την ώρα που ήρθες είμαι πολύ απασχολημένος, γι' αυτό πάρε την κουδουνίστρα και στο πάρκο σου». Από την εικόνα του ατόμου που δίνει στο μωρό την κουδουνίστρα του και το βάζει στο πάρκο του, για να απαλλαγεί από τη φροντίδα του.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας